

АГРОБІОГЕОЦЕНОЛОГІЯ: ЗАГАЛЬНІ ОБРИСИ

Шанда В.І., Євтушенко Е.О.

Агробіогеоценологія є такою гількою екології, котра вивчає біогеоценологічну диференціацію земель, на яких людина культивує рослини. Розвиток і диференціація агробіогеоценології визначаються задачами і

проблемами, що висуваються сучасними дослідженнями.

Виявлення загальних, специфічних і регіональних особливостей формування, розвитку і функціонування АБГЦ може проводитись на основі досліджень: 1) процесів, що протікають у сучасних АБГЦ; 2) гомологічності АБГЦ у різних ґрунтово-кліматичних зонах; 3) відновлення корінної рослинності на орних землях; 4) залишків попередніх біогеоценозів (БГЦ) в екотопах АБГЦ; 5) аналогів АБГЦ у спрощених БГЦ тундр і пустель, в порушених і регульованих людиною природних БГЦ.

Серед узагальнених проблем (напрямок) агробіогеоценології можна виділити такі:

1. Формування, функціонування та еволюція АБГЦ;
2. Структурно-функціональна організованість АБГЦ;
3. Міжбіогеоценотичні зв'язки АБГЦ;
4. Теоретичні основи оптимізації та підвищення продуктивності АБГЦ.

У цьому плані істотно важливими є: розкриття функціональної диференціації простору АБГЦ, пізнання закономірностей формування біомаси, утворення та впливи загального і біохімічного середовища АБГЦ, інтеграції антропоної і природної регуляції АБГЦ.

Коло досліджень АБГЦ окреслює: загальну біологічну продуктивність АБГЦ – особливості взаємодії деяких АБГЦ, прояв гомеостатичних явищ, аспекти різних ценотичних ефектів, екологічну геометрію посівів, моделювання взаємодії організмів, застосування комбінаторного аналізу для оцінки екологічної та інформаційної ємкості АБГЦ.

В цілому для розвитку теорії АБГЦ необхідним є аналіз і синтез теоретичного та експериментального матеріалу, побудова робочих гіпотез і постулатів.